Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1889-06-03

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 2 9

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10457

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1889 ΑΡ. 229.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . . Σελ. 8.
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΛΙΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διαστρίβαι κατ' ἀποκοπήν. Ἄνθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου κατ' ἀχωρίζονται δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Σταῦρος Κ. Κακούτας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28 καταστήματί του πλησίον τοῦ μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς «Βικτωρία», κατασκευάζει παντὸς εἴδους καὶ καλλίστης ποιότητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁποίαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἱ βουλόμενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς τὰς τιμάς. Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμησσῷ 1 Ἀπριλ. 89.

Ἡ ἐπιστασία τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμπανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρόνωνται αἱ συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. — Ὅσοι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μας δὲν λαμβάνουσι τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς ἡμᾶς.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΖΗΤΟΥΜΕΝ Ἢ ΥΠΑΡΞΙΝ;

—o:§:o—

Ἔκ τινος περικοπῆς τοῦ περὶ Κύπρου ἄρθρου τῆς «Ἄρκτου» τῶν Βρυξελλῶν, ἣν ἐκ τῆς Τεργεσταίας «Ν. Ἡμέρας» ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον, ὅτι «ἀμφίβολον ἂν θὰ ἀκουσθῶσι τὰ παράπονα τῆς πρεσβείας, διότι ἡ Ἀγγλία δὲν κατέλαβε τὴν Κύπρον ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Κυπρίων», καίπερ εἰρωνικῶς ὡς φαίνεται ἐξενεχθείσης κατὰ τῶν Ἄγγλων, καὶ ἔκ τινων ἄλλων δημοσιευμάτων, διαστρεβλούντων τὰς ἐνεργείας καὶ ἀπαιτήσεις μας, ἀγόμεθα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὑπὸ πολλῶν τοῦ ἔξω κόσμου, καὶ ξένων καὶ οἰκείων, θεωρούμεθα ὡς λαὸς, ἀπολαύσας ἤδη τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐνομίας καὶ καλοδιοικήσεως ὑπὸ τὴν εὐγενῆ καὶ πεπολιτισμένην Κυβέρνησιν τῆς Μ. Βρεττανίας, ἀλλὰ λαὸς θορυβώδης, ἀπαιτητικὸς καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ ἀξιούμενος εὐδαιμονίαν παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ φρονοῦντες οὕτω, ἢ δὲν ἔχουσι γνῶσιν τῶν κυπριακῶν αἰτημάτων καὶ τότε εἶνε τόλμη ἀσύγγνωστος τὸ ἀποφαίνεσθαι καθ' ἡμῶν ἀνεξετάστως καὶ ἀβασανίστως, ἢ ἀπὸ σκοποῦ πράττουσι τοῦτο διὰ νὰ παραστήσωσι τὰς αἰτήσεις μας ὡς ὑπερβολικὰς καὶ φαντασιώδεις καὶ ἐξουδετερώσωσιν οὕτω τὰς ἐνεργείας μας. Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι τὰ εὔλογα παράπονά μας θὰ ἀντήχουν καθ' ἅπαντα τὸν ἔξω κόσμον καὶ ὅτι αἱ ἐνέργειαί μας θὰ ὑπεστηρίζοντο παρὰ παντὸς συναισθανομένου τὸ δίκαιον λαοῦ ἀγωνιῶντος περὶ ὑπάρξεως! Ἀλλ' ἔχομεν τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ οὐδεὶς ἔστω μεθ' ἡμῶν.

Λαὸς ἐξαντληθεὶς ἐκ τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολυτελεῖς καὶ πολυδαπάνους ἀνάγκας δύο κυρίων καὶ αἰτούμενοι ἀνακούφισιν διὰ μέσων νομίμων καὶ τρόπων εὐγενῶν, εὐδαιμονίαν ζητεῖ ἢ ὕπαρξιν;

Λαὸς αἰτούμενος ἀσφάλειαν τιμῆς ζωῆς καὶ περιουσίας κατὰ τῶν θρασυνθέντων καὶ αὐξηθέντων κακούργων ἀφ' ὧν ἀνάπαυσιν δὲν εὑρίσκει ἡμέρας καὶ νυκτὸς, εὐδαιμονίαν ζητεῖ ἢ περὶ τῆς ὑπάρξεώς του μεριμνᾷ;

Λαὸς, ὅστις εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τινάσσει καθ' ἑκάστην τὸ βαλάντιόν του καὶ ὅμως τοῦτο ἐξαντλεῖται ἀεννάως χωρὶς οὐδὲν νὰ δαπανᾶται ὑπὲρ τοῦ τόπου του καὶ ἀπαιτῶν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, εὐδαιμονίαν ἐπιδιώκει ἢ περὶ τῆς συντηρήσεώς του κοπιᾷ;

Λαὸς ἀπαιτῶν ὑποστήριξιν τοῦ μόνου ἐπαγγέλματός του, τὸ ὁποῖον φθίνει ὁσημέραι καὶ μετ' αὐτοῦ φθίνει πᾶσα ζωὴ, περὶ τῆς ζωῆς του προσπαθεῖ ἢ εὐδαιμονίαν θηρεύει;

Εἴμεθα λαὸς ὅστις πένεται καὶ λιμώττει καὶ ἀπαιτεῖ ξηρὸν ἄρτον καὶ καθαρὸν ὕδωρ νὰ ζήσῃ. Ὅσα ἡ Πρεσβεία θὰ καθυποβάλῃ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Ἀνάσσης εἶνε ξηρὸς ἄρτος καὶ ἁπλοῦν ὕδωρ. Δὲν ζητοῦμεν οὔτε πολυσύνθετα καὶ πολυποίκιλα ἐδώδιμα καὶ καρικεύματα, οὔτε τονωτικὰ καὶ πολύτιμα ποτὰ οὔτε γλυκέα ἐπιδόρπια. Τοῦτο δ' ἀποδεικνύει ἀκριβῶς τὴν δεινὴν θέσιν μας καὶ τὴν κρίσιμον κατάστασιν εἰς ἣν εὑρισκόμεθα, περιορισθέντες εἰς ὅσα ἔχομεν πλῆρες δίκαιον καὶ εἰς ὅσα κατ' ἀναπόφευκτον ἀνάγκην πρέπει νὰ εἰσακουσθῶμεν, ἀποσιωπήσαντες καὶ καταπνίξαντες τὴν ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας ἀνερχομένην μέχρι τοῦ λάρυγγος καὶ ἑτοίμην νὰ ἐκραγῇ ὡς ἠφαίστειον ἐθνικὴν εὐχὴν καὶ ἐθνικοὺς πόθους.

Ποῖος ἄλλος λαὸς, πάσχων ὅσα ἡμεῖς πάσχομεν, διατυποῖ εὐσχημότερον ἢ ἡμεῖς τὰ παράπονά του καὶ χρᾶται νομιμωτέρας ἢ ἡμεῖς μέσων πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐπικρεμαμένου ὀλέθρου καὶ τῆς προσεγγιζούσης καταστροφῆς;

Ἄλλοι μᾶς κατακρίνουσιν ὅτι ὀλίγα ζητοῦμεν καὶ ἄλλοι μᾶς χαρακτηρίζουσιν ὡς πολλὰ ἀπαιτητικούς. Ἡμεῖς ἐβαδίσαμεν τὴν μέσην ὁδὸν, ἐθίξαμεν δὲ πᾶν ὅ,τι ἔχει κακῶς. Ἐκθέτομεν πιστῶς τὰς διαστάσεις τῆς ἀσθενείας καὶ ἀφίνομεν τὴν ἐκλογὴν τῶν φαρμάκων εἰς τὴν πεφωτισμένην τῆς Ἀνάσσης Κυβέρνησιν, ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὕρωσιν ἠχὼ τὰ παράπονά μας ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ τῆς Ἀγγλίας, διότι περὶ ὑπάρξεως ἀγωνιζόμεθα.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΟΥΔΕ ΓΡΥ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ.

Φίλη «Σάλπιγξ».

Παράδοξον δέν σοι φαίνεται ὅτι τὰ ἑλληνικὰ φύλλα, τὰ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ δηλ. Ἑλλάδι δημοσιευόμενα δὲν γράφουν οὐδὲ γρῦ περὶ τῆς Κύπρου; Ἐγὼ τέλος πάντων μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀπὸ πολλοῦ διερευνῶ τὴν μᾶλλον ἀναγινωσκομένην ἐν Κύπρῳ «Ἀκρόπολιν» καὶ ὅμως μεταξὺ τῶν τόσων πολλῶν εἰδήσεων, μεταξὺ τῆς λαβυρινθώδους ἀληθῶς ἐκείνης ποικίλης ὕλης δὲν εὗρον ν' ἀναγνώσω περὶ Κύπρου οὐδὲ 5 γραμμάς, εἰμὴ ἅπαξ ἢ δὶς ἐν εἴδει εἰδήσεως ὀλίγας τινὰς γραμμάς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁμολογῶ ὅτι μ' ἐμβάλλει εἰς ἀπορίαν, ἀγνοῶ δὲ ποῦ νὰ τὸ ἀποδώσω. Δὲν ἀξίζει ἆρά γε τὸν κόπον ἡ δυστυχὴς Κύπρος, νὰ γίνεται καὶ περὶ αὐτῆς κανεὶς λόγος, ἢ οἱ περὶ τὰ πολλὰ ἄλλα σπουδαιότερα καὶ συμφερώτερα τῷ ἔθνει τυρβάζοντες διευθυνταὶ καὶ συντάκται τῶν ἐφημερίδων δὲν ἔχουσι νὰ δαπανήσωσι καὶ διὰ τὴν Κύπρον λεπτά τινα; ἢ μήπως δωρεὰν δὲ παρέχονται αἱ στῆλαι τῶν ἀθηναϊκῶν φύλλων;

Ἐπειδὴ ἔχω λόγους νὰ πιστεύω τὸ τελευταῖον τοῦτο, πρέπει νὰ ζητήσωμεν ὥστε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ θεωρήσῃ καὶ τὴν νῆσον ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐκείνων ὑποδούλων χωρῶν, περὶ ὧν ὁ τύπος ἔχει καθῆκον νὰ ἔχῃ ἀνοικτὰς τὰς στήλας, καὶ νομίζω ὅτι δικαιούμεθα εἰς τοῦτο.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἐννοεῖται νὰ λαμβάνωμεν ἐκεῖθεν ὁδηγίας ὅπως ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ μας, ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασίν μας διότι ἡ ὁδηγία αὕτη ὑπαγορεύεται ἔνδοθεν καὶ ἰσχυρότερον πάσης ἄλλης ἔξωθεν, ἀλλὰ, δὲν εἶνε καλὸν καὶ ἀναγκαῖον μάλιστα οἱ ἐλεύθεροι ἀδελφοί μας ν' ἀντιλαμβάνωνται ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν παραπόνων μας, καὶ νὰ ποιῶσι καταφανῆ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν συμπάθειάν των;

Ἐὰν ὁ τύπος σημαίνῃ τι καὶ διὰ τὰς κυβερνήσεις καὶ διὰ τὸν ἀναγινώσκοντα αὐτὰς λαὸν δὲν εἶνε καθόλου καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ γίνωνται γνωστὰ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καὶ τὰ λαμβάνοντα χώραν ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὰ κατ' αὐτὴν, ὅπως οὕτω καθίσταται στενότερος ὁ συνδέων καὶ συγκρατῶν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν δεσμός;

Τὰς σκέψεις ταύτας δημοσίευσον παρακαλῶ καὶ ἴσως ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

M.

Ἡ ΠΡΟΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Ἀδύνατον ν' ἀναγνώσῃ τις τὴν κατὰ τὴν 20 Μαΐου λαβοῦσαν χώραν ἀναχώρησιν τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας ἐξ Ἑλλάδος, ἀπερχομένην ἐκεῖ ἔνθα τὸ εὐτυχὲς μέλλον τὴν καλεῖ καὶ τὴν συγκινητικὴν ποοπομπὴν τοῦ λαοῦ κατευοδόνοντος αὐτὴν δι' εὐχῶν καὶ κλαυθμυρισμῶν, καὶ νὰ μὴ συγκινηθῇ, νὰ μὴ δακρύσῃ, νὰ μὴ κλάψῃ ὡς παιδίον. Ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως» τῆς 21 Μαΐου ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Ἐξαιρετικὴ ὅλως ἐγένετο χθὲς καὶ ὅλως πομπικὴ ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτῆς, περιπαθὼς δὲ συγκινητικὴ ἡ ἀναχώρησις τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἕνεκα τῆς ἀπερχομένης εἰς Ρωσσίαν πρώτης βασιλόπαιδος νύμφης καὶ πρώτης βασιλοπούλας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μόνον ἐκ τῶν παραμυθίων γνωρίζων ἐν νυκτεριναῖς μακραῖς διηγήσεσι τὰ περὶ βασιλοπούλας καὶ τῆς εὐμορφιᾶς της, ὅταν ηὐτύχησε ν' ἀπολαύσῃ διὰ τῶν ὀμμάτων του τὸ πάγκαλον θέαμα, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ φαντασίᾳ του μόνον ἕως τότε ἀνέπλαττε, καὶ νὰ τὸ ἴδῃ περικαλλὲς καὶ ξανθὸν καὶ ἐπίχαρι, ἀπαράλλακτον βασιλοποῦλαν τοῦ παραμυθιοῦ, μετὰ στοργῆς ἰδιαιτέρας παρηκολούθει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς της, ἠγάλλετο δὲ καὶ ηὐφραίνετο καὶ ὑπερηφανεύετο βλέπων μετὰ τῆς ἡλικίας ἀναπτυσσομένην καὶ τὴν ἀμώμητον χάριν τῆς καλλονῆς της. Ὅταν δὲ τέλος ἐλθούσης τῆς ὥρας ἡ ἑλληνὶς βασιλόπαις μνηστευθεῖσα ἔμελλε ν' ἀπέλθῃ νύμφη περίλαμπος εἰς μίαν μεγάλην καὶ παντοδύναμον αὐτοκρατορίαν, ὁμόδοξον καὶ συγγενῆ, ἡ χαρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἀπερίγραπτος ἐξεδηλώθη χθὲς ἐγκαρδιώτατα καὶ περιπαθέστατα κατὰ τὴν τρυφερὰν προπομπὴν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ πέραν εἶτα μέχρι Λιοσίων καὶ Ἐλευσῖνος.

Ἦτο μία φιλόστοργος καὶ ἂν θέλετε ἐγωϊστικὴ διάχυσις κεκρυμμένου ἕως τώρα αἰσθήματος.—Διότι ὁ λαὸς—καὶ κάμνει πολὺ καλὰ—τὰ αἰσθήματά του τὰ εὐγενῆ δὲν τὰ ἐξευτελίζει πομπεύων αὐτὰ εἰς τὸ παζάρι ἐν οὐ δέοντι, ἀναμένει—πολὺ συνετῶς—νὰ ἔλθῃ ἡ κατάλληλος, ἡ ἱερὰ στιγμὴ, καθ' ἣν ἀνοίγει ὁ εὐγενὴς ἑλληνικὸς λαὸς τὴν καρδίαν του καὶ ἀφίνει νὰ ἐξέλθουν τὰ εὐγενέστερα καὶ τρυφερώτατα αἰσθήματά του εἰς ἀποχαιρετισμοὺς καὶ εἰς δάκρυα. Τοιαύτη ἦτο ἡ χθεσινὴ στιγμὴ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, στιγμὴ ἱερᾶς τοῦ λαοῦ ἐκδηλώσεως, στιγμὴ ἐκφράσεως χαρᾶς καὶ εὐχῶν δι' ὧν προέπεμπε τὴν ὡραίαν βασιλοποῦλαν του εἰς τὸ ἡδὺ κ' εὐφρόσυνον μέλλον της. Καὶ ἂν δὲν εἶχε στόλους μεγάλους καὶ στρατοὺς νὰ τὴν συνοδεύσῃ ὑπερήφανον, ὡς νύμφην τοῦ πρώτου ὀρθοδόξου κράτους τῆς Ἀνατολῆς, μέχρι τῶν βορείων ἀκτῶν, ἀπαστράπτουσαν ὑπὸ τὸ θάμβος χρυσίου καὶ λόγχης, ἔχει ὅμως εὐγενῆ καρδίαν καὶ δάκρυα μὲ τὰ ὁποῖα χθὲς συνώδευσε τὴν πρωτογέννητον νύμφην του.

Μετὰ τὴν 10 ὥρ. τῆς πρωΐας ἀσυνήθης καὶ ἑορταστικὴ ἦτο ἡ κίνησις ἐν τῇ πόλει. Ἁμαξαι ἔφερον τὰς βασιλικὰς ἀποσκευὰς εἰς τὸν σταθμὸν, ἐνῷ ἔφιπποι ἀξιωματικοὶ ἀνέβαινον πρὸς τ' ἀνάκτορα, στρατιωτικοὶ δὲ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι κατήρχοντο εἰς τὸν σταθμὸν μὲ χρυσᾶς στολὰς καὶ τὰ παράσημα οἱ στρατιωτικοὶ, μὲ ρεδιγκότας καὶ ὑψηλοὺς πίλους οἱ πολιτικοί. ἄλλαι δὲ ἅμαξαι φέρουσαι οἰκογενείας κατήρχοντο πρὸς τὸν σταθμόν.

Πρὸ τῶν προπυλαίων τῶν ἀνακτόρων παρετάθη ἴλη ἱππικοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ συντάγματος ἐτάχθησαν ἀποσπάσματα μηχανικοῦ μετὰ σαλπίγγων· εἰς τὴν πλατεῖαν παρόδου Κοραῆ παρετάχθη δημοσία εὐζώνων· ἐν δὲ τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας παρεταχθη ἀποσπασμα πυροβολιστῶν καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ σταθμοῦ οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ἡ στρατιωτικὴ μουσικη. Ἀλλὰ τὸ εὐμορφότερον καὶ ποικιλώτερον θέαμα ἦν ἡ παράταξις τοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν πλατειῶν καὶ πεζοδρομίων· οἱ ἐξῶσται ἦσαν κατάφορτοι γυναικείου κόσμου· ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ συντάγματος παρεταχθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Τῇ 9 1]2 ὥρᾳ ἐψάλη κατανυκτικώτατα δοξολογία ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ. Ὅταν ὁ ἱερεὺς ηὔχετο ἐν τῇ αἰτήσει ὑπὲρ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παρισταμένων ἐπληρώθησαν δακρύων ἀκατασχέτων, ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατηθῇ περιεπτυχθη ἔνδακρυς τὴν ἀγαπητήν του θυγατέρα, ἥτις ὡσαύτως ὑπὸ λυγμῶν θρήνου ἀσυγκρατήτου καταληφθεῖσα ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ναΐσκου.

Σιγκινητικωτάτη ἦν ἡ ἀναχώρησις ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς βασιλόπαιδος. Μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς καὶ συμπαθείας ἀπεχαιρέτισε τοὺς αὐλικοὺς θεράποντας, δακρύουσα εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν καὶ ἀνέκφραστον ὥραν, καθ' ἣν ἐγκατέλειπε πλέον διὰ παντὸς τὸν πατρικὸν οἶκον μέ τοὺς γηραιοὺς του θεράποντας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὁποίων ἀνετράφη κ' ἐμεγαλύνθη εἰς κάλλος καὶ ἁπλὴν εὐγένειαν.

Οἱ θεράποντες ἕνας-ἕνας ἀπεχαιρέτιζον τὴν πεφιλημένην βασιλοποῦλαν καὶ ἐφίλουν τὴν χεῖρά της, βρέχοντες αὐτὴν διὰ τῶν δακρύων, ἅτινα θερμὰ ἔχυνον οἱ ὀφθαλμοί των. Εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην τὴν ἐξόχως τρυφερὰν δὲν ἠδυνήθη ἡ βασιλόπαις νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα κ' ἔρρεον κρουνηδὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της κ' εἰσῆλθεν οὕτω δακρυσμένη καὶ κλαίουσα εἰς τὴν ἅμαξαν.

Τῆς μεγαλοπρεποῦς προπομπῆς προεπορεύετο ἠρέμα βηματίζουσα ἴλη ἱππικοῦ· ὄπισθεν ἐν ἀνακτορικῇ ἁμάξῃ ἐπωχεῖτο ὁ βασιλεὺς ἔχων πρὸς τ' ἀριστερά του τὸν βασιλόπαιδα Νικόλαον. Κατόπιν ἤρχετο εὔμορφος τέθριππος ἅμαξα, ἐν ᾗ ἐπωχεῖτο ἡ βασίλισσα, ἔχουσα ἀριστερὰ τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν καὶ κατέναντι τὴν βασιλόπαιδα Μαρίαν. Καὶ ἠκολούθουν κύκλῳ κα ἐγγὺς ἡ πολυάριθμος καὶ ὑπερήφανος συνοδεία τῶν ἐφίππων ἀξιωματικῶν ἐξ ὅλων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀντιπροσωπεύουσα τῆς Ἑλλάδος τὰς πόλεις ὅλας ἐν γαμηλίῳ στολῇ.

Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἀπὸ τῶν ἐξώστων ἔρραινον τὴν νύμφην δι' ἀνθέων δροσερῶν πρὸ τῶν Χαυτείων δὲ ἐκραύγασεν ὁ κόσμος:

—Ἐ τὸ καλὸ βασιλοποῦλα! στὸ καλὸν κατευόδιον!

Παντοῦ δ' ὁ λαὸς ἐφώναζε Ζήτω! Ζήτω! Ἡ βασιλόπαις συνεχῶς ἀπέμασσε διὰ τοῦ μανδηλίου τὰ δάκρυά της. Καὶ ἡ βασίλισσα δ' ἐπίσης ἦτο εἰς ἄκρον συγκεκινημένη, ἂν καὶ κατέβαλε κόπους ν' ἀποκρύψῃ τὴν πίκραν της, ὅμως οἱ οφθαλμοί της τὴν ἐπρόδιδον.

Ἀλλ' ὁ κόσμος; Τί εἶχεν ὁ κόσμος ὁ παριστάμενος ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ πεζοδρόμια κ' ἐδάκρυεν; Πλὴν καὶ πῶς ἄλλως ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ ὁ κόσμος τὴν λατρείαν πρὸς τὴν βασιλοποῦλαν τῆς Ἑλλάδος τὴν φεύγουσαν; Κ ἐπλησίαζεν ὁ κόσμος καταβαίνων ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια, κ' ἐπλησίαζε πολὺ, ἐγγὺς τῶν βασιλικῶν ἁμαξῶν, ὅπως δι' ὑστάτην φορὰν ἀπολαύσῃ τῆς θέας τῆς βασιλόπαιδος, ἥτις δὲν θὰ στολίζῃ πλέον τοὺς περιπάτους τῆς πόλεως.

Κόσμος ἀπειράριθμος περιέζωσε τὸν σταθμόν. Οἱ περὶ ἀγροὶ ἐν ἐκτάσει μακρᾷ κατελύφθησαν ὑπὸ ποικιλωτάτου καὶ πικνοτάτου κόσμου. Ὅλοι οἱ Πρέσβεις μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν περιβεβλημένοι τὰς χρυσοπαρύφους στολάς τως προσῆλθον. Στέφανοι βαρύτιμοι μετ' ἐπιγραφῶν χρυσοῖς γράμμασι προσεφέρθησαν ἐκ μέρους τοῦ δήμου καὶ τῶν συντεχνιῶν. Ἡ βασιλόπαις σφιγκτώτατα ἔθλιβε τὰς χεῖρας τῶν δεσποινίδων ὅτε δ' ἀντήλλαξε τριπλοῦν ἀσπασμὸν μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρήνης Χατζηπέτρου ἥτις ἐκινήθη εἰς λυγμοὺς, ἦτο ἀπεριγράπτως συγκινητικὸν τὸ θέαμα.

Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἅμαξαν ἐγκάρδιοι λαϊκαὶ εὐχαὶ ἀντήχησαν. «Καλὰ στέφανα βασιλοποῦλα μας καλὰ στέφανα».—Ἐτὸ καλὸ βασιλοποῦλα 'ς τὸ καλό». Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν βαγωνίων ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ηὐχαρίστει ὑποκλινομένη καὶ χαιρετίζουσα τὸ πλῆθος, οὕτω δ' ἀπῆλθον ἡ βασιλόπαις Ἀλεξανδρας εἰς τὴν μεγάλην Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βορρᾶ, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς ἀείμνηστον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν τρυφερωτάτην συμπάθειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ κατακλυσμοῦ ἐφέτος δὲν ὑπῆρξε ζωηρὰ ὡς ἄλλοτε, οὔτ' ἐδῶ οὔτε εἰς Λάρνακα, ἔνθα συνήθως γίνεται μεγάλη συνάθροισις. Εἰς τὸ Ζύγιον ἀπὸ 2 ἐτῶν ἤρχισε νὰ γίνηται τοιαύτη καὶ ἐφέτος ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν ἦτο μία ἀρκετὰ καλὴ συνάθροισις.

* * *

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὴν παραίτησιν τοῦ τέως βουλευτοῦ Λεμησσοῦ—Πάφου κ. Σωκρ. Ν. Φραγκούδη ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς. Ὁ κ. Σ. Φραγκούδης ἀπὸ πενταετίας ἤδη προθύμως ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του ἀπέδειξε βουλευτικὴν ἱκανότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν, λογικῶς πάντοτε καὶ πειστικῶς διεξάγων πᾶσαν συζήτησιν.

Φοβούμεθα ὅτι μετά τινα καιρὸν δὲν θὰ εὑρίσκωμεν ἀντιπροσώπους, διότι τὸ μόνον βραβεῖον ὅπερ πάντοτε ἑτοιμάζομεν δι' αὐτοὺς, μετὰ τὰς πικρίας δι' ὧν ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος των ἀγωνίᾳ ποτίζονται, μὲ θυσίαν τῶν συμφερόντων των, εἶνε ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον.

* * *

Τὴν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου ἐπὶ λαμπρᾶς θέσεως ἐκτισμένην καὶ ὡς φρούριον περιτειχισμένην ἀρχαίαν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ ὡς ἐκ τοῦ ὕψους ἐπικαλουμένου Θεοκρεμάστου, ἀνέλαβε μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ μερίμνης νὰ διορθώσῃ καὶ ἐπισκευάσῃ καὶ ἀληθὲς ἐνδιαίτημα τῶν ἀπὸ τῆς τύρβης τοῦ κόσμου ἀποχωρούντων να καταστήσῃ ὁ Ἱεροδιάκονος κ. Διονύσιος Μοναχὸς, εἰς ὃν παρεχωρήθη ἐφ' ὅρου ζωῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλ. ἀρχῆς ἀντὶ ἐτησίας τινὸς καταβολῆς. Καὶ ἄλλοτε ἐπεχείρησε παρόμοιον διὰ τὴν ἀγαπητὴν αὐτῷ Μονὴν ὁ κ. Διονύσιος ἀλλ' οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἀνέλαβε τοῦτο δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ προχωρήσῃ καὶ ἀπεχώρησε μετὰ πολλὰς δαπάνας.

Ὁ ναὸς οὗτος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ χρόνος ἐχάραξεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ σκληρὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του, πρὸ 10 περίπου μηνῶν ἐγένετο καὶ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς, διασωθέντος μόνον ὡς ἐκ θαύματος τοῦ ἱεροῦ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τεμαχίου. Ὁ κ. Διονύσιος καὶ τὸν ναὸν ἤρχισε νὰ ἐπισκευάζῃ καὶ τὰ δωμάτια, καὶ εἰκόνας, καθ' ὃ ἄριστος ἁγιογράφος, νὰ ζωγραφήσῃ προτίθεται. Πρὸς τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν ἐπικαλεῖται καὶ τὰς προαιρετικὰς συνδρομὰς τῶν ἁπανταχοῦ Κυπρίων.

* * *

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ. Ἀντ. Ι. Καμπανέλλης συμπολίτης μας. Ὁ μακαρίτης ἦτο πολὺ καλὸς καὶ πολλὰς ὑπηρεσίας παρεῖχεν εἰς πάντα Κύπριον ὅστις ἐπεκαλεῖτο τὴν συνδρομήν του.

* * *

Δεκαετὲς παιδίον ἐνταῦθα εἰσελθὸν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς τὴν θάλασσαν νὰ λουσθῇ καὶ μὴ γνωρίζον νὰ κολυμβᾷ ἐπνίγη.

* * *

Τὴν πρόχθες Πέμπτην ἑσπέρας ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ τῆς πόλεως ἀγορᾷ, παντοπώλης τις Πέππος ὀνομαζόμενος, εἰσελθὼν περὶ τὴν 10 ὥραν μ.μ. ἐν τῷ μαγαζείῳ του ὅπερ εἶχε μὲν ἀνοικτὸν, ἀλλ' αὐτὸς ἐκάθητο δι' ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ ἀντικρὺ κείμενον καφενεῖον, καὶ μόλις κλείσας καὶ σβέσας τὸ φῶς πρὸς τὸ νὰ κατακλιθῇ, τέσσαρες στιβαροὶ βραχίονες τὸν ἤρπασαν ἀ-

πο τοῦ λαιμοῦ καὶ δι' ἀπειλῶν καὶ γρονθοκοπημάτων ἐζήτουν τὰ χρήματά του. Τέλος ἀφοῦ ἠρπασαν ὅ τι εὗρον τὸν ἀφῆκαν καὶ ἔφυγον.

*
* *

Τὴν χθὲς Παρασκευὴν πρωὶ κατέπλευσεν ἐκ Λάρνακος προερχομένη λέμβος, πλήρης ..... μουσικῶν, παιανιζόντων. Εἶνε ὁ θιασος τῆς μικρᾶς ἀοιδοῦ Ἄννης.

*
* *

Καθ' ἃ σήμερον ἐπληροφορήθημεν, ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ κ. Ἰω. Χριστοδουλίδου τῇ καλουμένῃ Σύμπουλας, πυρκαϊὰ κατέστρεψε πολλὰ δένδρα. Λέγεται ὅτι τὸ πῦρ μετεδόθη ἐξ ἀπροσεξίας τινῶν, οἵτινες ἤναψαν πῦρ διὰ νὰ ψήσωσι κρέας

Λευκωσία 29 Μαΐου 89.

Καλῶς μᾶς ἦλθεν ὁ Ὀκτώβριος. Ἐλπίζομεν νὰ βλαστήσωσι ταχέως τὰ γεννήματα ἐν τοῖς ... ἀλωνίοις. Τοιαῦτα ἀναφωνοῦμεν εἰς τὴν παράδοξον ταύτην τοῦ καιροῦ τροπὴν, ἥτις ἐξακολουθεῖ οὖσα βροχερά. Χθὲς περὶ τὴν 3ην μ.μ. εἴχομεν ραγδαιοτάτην βροχὴν ἐπι μίαν ὥραν. Σήμερον δὲ περὶ τὴν ἰδίαν ὥραν κατέπεσεν ἐπίσης ἀφθονωτέρα τῆς χθεσινῆς βροχὴ καὶ μόλις ἔπαυσε μετὰ δύο ὥρας. Ὁ ποταμὸς κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἡμέρας ἔρρευσε μετ' ἀρκετοῦ ποσοῦ ὕδατος.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ κατήφεια τῆς ἀτμοσφαίρας μας ἄρχεται ἀπὸ τῆς 10ης π.μ, καὶ λήγει τὴν 5ην μ.μ. ὁπότε ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξέλθωμεν εἰς περίπατον εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς πόλεώς μας ὡραίας δενδροστιχίας αἵτινες τόσον σᾶς ἔθελξαν κατὰ τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα βραχεῖαν διαμονήν σας.

Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ βροχὴ δὲν ἔπεσε πέραν τῶν τριῶν Ἀγγλικῶν μιλίων ἐκ Λευκωσίας. Τοῦτο ἐπληροφορήθημεν ἐκ πολλῶν ἐπιστρεφόντων ἐκ Λάρνακος χωρικῶν προσκυνητῶν τοῦ Ἁγ. Γιαλοῦ.

Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι πολλοὶ κύριοι καὶ κυρίαι, ὑπείκοντες εἰς τὰς τῆς γαστρὸς ἐπιθυμίας, ἐξέδραμον τινὲς πεζῇ, τινὲς ἔφιπποι καὶ ἄλλοι ὠχούμενοι μέχρι τοῦ χωρίου Δευτερᾶς ὅπως ἐκ τῶν δένδρων ἰδίαις χερσὶ γευθῶσι τοῦ ὡραίου αὐτῆς προϊόντος τῶν καϊσίων, ἀλλ' ἐπανακάμπτοντες ἔγειναν «πουλιὰ βρεμένα» κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον.—

Καλῶς νὰ δεχθῆτε ἐκεῖ εἰς Λεμησσὸν τὴν μικρὰν Ἄνναν, ἥτις ἐλπίζει νὰ εὕρῃ γαλήνιον ἀτμόσφαιραν. Ἡ θαλασσία αὔρα σας ἧς ἠσθάνθην ἐπὶ ἔτη τὴν ἐπενέργειαν, δύναται νὰ διασκεδάσῃ τὰ μελανὰ νέφη της.

Αἱ ἄμοροι μας φίλοι Λαρνακεῖς φεισθέντες τῶν λεπτῶν των ἀπεφάσισαν νὰ μᾶς προπέμψωσι τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν (Ἰην Ἰουνίου) τὸν Κατήλειον μουσικὸν θίασον ὅστις θὰ στήσῃ τὰ παυσίλυπά του μουσικὰ ὄργανα ἐν τῷ λίαν καταλλήλῳ καφενείῳ τοῦ γηραιοῦ κ. Π. Σαριπόλου.

Ἐν τῇ πόλει μας διατρίβει πρό τινων ἡμερῶν Εὐρωπαῖος τις πτυχιοῦχος (λέγει) ὀδοντίατρος. Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς ἐνομίσαμεν ὅτι ὠτιάτρου ἔχομεν ἀνάγκην, διότι αἱ ὑπερπλεονάσασαι ἐνταῦθα μουσικαὶ μᾶς ἐξησθένησαν τὰ ἀκουστικὰ τύμπανα, ἀλλ' ὀλίγον σκεφθέντες ἐνοήσαμεν ὅτι ἔχουσι δίκαιον οἱ Εὐρωπαῖοι στείλαντες ἡμῖν ὀδοντίατρον. Ἀφοῦ ἐξαντληθῶσιν αἱ σιδηρωμέναι τζέπαι μας, τότε θὰ μᾶς πιάσουν αἱ κατεβασιαὶ καὶ θὰ λουβήσουν καὶ τὰ τραντα-δύο μας! Εἶνε δυνατὸν Εὐρωπαϊκὸς νοῦς νὰ κάμνῃ λάθη ;!;! Σὰν νὰ μοῦ λέγουν ὅτι ἐν πλήρει Μαΐῳ πλημμυροῦσιν οἱ ξηροὶ ποταμοί! Εἶνε τοῦτο δυνατόν ;

Εἰς τοῦτο ἀπαντήσατε ὑμεῖς παρακαλῶ φιλτάτη καὶ ἠχήεσσα «Σάλπιγξ».

Χίρς.

—o—

Ἐκ Λάρνακος.—

«Κάθε χθὲς καὶ καλήτερα». Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους εἰς τὸν Κατακλυσμὸν ὑπῆρξεν ὀλιγοτέρα τῆς περυσινῆς διότι ὁ πανηγυριστὴς τότε τρέχει μετὰ προθυμίας εἰς διασκεδαστικὴν πανήγυριν, ὁπότε αἰσθάνεται, ἂν ὄχι πλῆρες τὸ βαλάντιόν του τοὐλάχιστον δυνάμενον νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸν σκοπόν του. Ἡ κατήφεια βασιλεύει παντοῦ καὶ πάντοτε διότι τὸ βάρος τῆς ἀχρηματίας εἶνε τοσοῦτον βαρὺ ὥστε καὶ τὸν μᾶλλον ἐνθουσιῶντα πανηγυριστὴν καθιστᾷ σκυθρωπὸν καὶ σύννουν. Παντοίου εἴδους διασκεδάσεις ἔλαβον χώραν, ἀλλ' ὁ διασκεδαστὴς ὠθεῖτο πρὸς αὐτὰς μηχανικῶς διότι ἐνδομύχως ἄλλα ἐσκέπτετο. Μόνος ὁ ἦχος τῶν Τουρκικῶν ὀργάνων ταουλίων καὶ ζορνέδων, ἐφαίδρυνε κἄπως τὰ πρόσωπα τῶν συρρευσάντων χωρικῶν, οἵτινες ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια ἐν πλήρει τάξει.

Τὴν ἑορτὴν ἐπεσφράγισεν ἀπευκταῖον συμβὰν τοῦ ὁποίου φρικτὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε καὶ εἰς τὸν μᾶλλον σκληροκάρδιον ἄνθρωπον. Ἐν αὐτῷ τῷ καταστήματι τοῦ ὑγειονομείου εὑρέθη ὁ νεκρὸς τοῦ φύλακος αὐτοῦ, Γιαννακοῦ Χ' Δημητρίου περὶ τὴν 1 μ.μ. ὥραν κατὰ τὰ θρυλλούμενα ὁ φόνος ἐγένετο διὰ κτυπημάτων σιδηροῦ πτυαρίου εὑρεθέντος παρὰ τῷ δωματίῳ τοῦ φονευθέντος, καὶ φέροντος σημεῖα αἵματος, ὅπερ καὶ παρέλαβε καὶ ἐφύλαξεν ἡ Ἀστυνομία. Ἡ σεβαστή μας Κυβέρνησις ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον της, διότι ὁ Ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς παρετήρησε διὰ νεκροψίας τὸ αἴτιον τοῦ θανάτου καὶ ἀμέσως παρέδωκε τὸν νεκρὸν εἰς τοὺς συγγενεῖς του ἵνα τὸν θάψωσι, ἡ δὲ Ἀστυνομία μας ἐτέθη ὡς λαγωνικὸν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ φονέως ὅστις ἐὰν δεν τιμωρηθῇ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Νόμου θὰ τιμωρηθῇ βεβαίως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ πτωχὸς Κυπριακὸς λαὸς ὅστις καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν θυσιάζει ὑπὲρ τῆς διοικήσεως τῆς Νήσου δικαίως παραπονεῖται διότι ἥτε ζωὴ καὶ τιμή του κινδυνεύουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κεντρικώτερα μέρη τῶν πόλεων καὶ ὑπ' αὐτὰ τὰ ὄμματα τῆς Ἀστυνομίας.

—Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐφέτος νὰ συνάξῃ τὴν δεκάτην της δι' ὀλιγωτέρων Μεμούριδων. Βλέπετε ἕνα Μεμούρην ὑποχρεωμένον νὰ περιέρχηται 5—6 χωρία ἵνα δεκατίζῃ τὰ ἀλώνια καὶ τοῦτο χάριν οἰκονομίας τοῦ Κυβερνητικοῦ ταμείου διοτι ἐὰν διορισθῶσιν εἰς τὴν Ἐπρρχίαν αὐτὴν 20 Μεμούρηδες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν τρίμηνον ἐργασίαν 150 λίρ. Στερ καὶ ταύτας οἰκονομεῖ ἡ Κυβέρνησις ἀφίνει, δὲ ἐκτεθειμένον εἰς μυρίας ἀτμοσφαιρικὰς ἐπαρχίας τὸ εἶνε τοῦ γεωργοῦ, ὅστις καὶ ἀναγκάζεται νὰ περιμένῃ τὸν Μεμούρην νὰ τελειώσῃ τὴν σωρὸν 2—3 χωρίων καὶ κατόπιν νὰ τοῦ δοθῇ ἄδεια νὰ ἀνεμίσῃ· κάθεται μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας ἐντὸς τοῦ ἀλωνίου του ἀπέναντι τοῦ σωροῦ του, ὅστις ὁμοιάζει σωρὸν νεκροῦ καὶ κλαίει τὴν τύχην του παρακαλεῖ δὲ τὸν Θεὸν νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ νέφῃ καὶ σωθῇ οὕτω τὸ πρὸ αὐτοῦ προϊόν. Ὑπόφερε γεωργία διότι θεοὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι ἐτάχθησαν ἐναντίον Σου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας ἀλληλογραφίας ἢ σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς λιμένας της, ὅτι δέχομαι δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ἐπιστολὰς, δέματα, ἀποστολὰς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλας παραγγελίας, ἅτινας ἤθελον νὰ στείλωσιν ἢ νὰ λάβωσιν ἀπ' ἐκεῖ, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ αὐτὰς μετὰ πάσης ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ χάνι τοῦ κ. Πέτρου χ'. Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῶ 1 Ἰουνίου 89.

Σταῦρος Ματείδης.

Αὔριον ἐν τῷ σταθμῷ τῶν ἁμαξῶν δηλ. ἐν τῷ χανίῳ τοῦ κ. Γ. Ἀναστασιάδου ὑπάρχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων ἅμαξα ὡραία, κλειστὴ, διὰ περιπάτους.

Τὴν Δευτέραν ἀναχωρεῖ τοιαύτη εἰς Λάρνακα.

ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιοδικὸν τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς ἐν Ἀθήναις. Συνδρ. ἑτησία φρ. 10

Περιεχόμενα τοῦ 26 ἀριθμοῦ.

Τὰ ἔσχατα τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ Νικηφόρου Καλογερᾶ.—Ι. Σκαλτσούνη ὁ CHEVREUL.—Νπδ. Τὸ ζήτημα τοῦ κλήρου (Γ'.) Ὡς πρὸς τὴν συντήρησιν.—Μιχ. Ι. Γαλανοῦ, Ἡ ἐν Χριστῷ ἀδελφότης.—Ἐπιστολὴ Ι. Σκαλτσούνη.—Δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ἀλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Γνωστὸν τὸ τηλεγράφημα ὅτι οἱ Κρῆτες ἐζήτησαν τὴν ἕνωσίν των μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρᾶγμα ἔχει ὡς ἑξῆς κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις: Ἐν Κρήτῃ ὑπάρχουσι δύο πολιτικαὶ μερίδες· ἡ μερὶς τῶν φιλελευθέρων καὶ ἡ μερὶς τῶν συντηρητικῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς καὶ βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ μερὶς τῶν συντηρητικῶν ἡττήθη κατὰ κράτος. Οἱ συντηρητικοὶ βαρέως φέροντες τὴν ἧτταν αὐτὴν διεκήρυξαν διὰ στόματος 5 βουλευτῶν ἐξ αὐτῶν, ἀποχωρούντων τῆς Βουλῆς, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐπέλθῃ ἡ βελτίωσις τοῦ τόπου. Οἱ φιλελεύθεροι ἀπήντησαν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἑτέρα γνώμη περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀφοῦ ἑνιαῖον τὸ φρόνημα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ἀλλὰ θεωροῦσιν ἀκατάλληλον τὴν ὥραν ταύτην πρὸς ἐργασίαν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

—Ἡ ἀγγλικὴ «Ἀλήθεια» ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἄνασσα τῆς Ἀγγλίας ἥτις φημίζεται ἐπὶ φιλαργυρίᾳ δὲν ἀναλαμβάνει τὰς δαπάνας τῆς ἐν Λονδίνῳ διαμονῆς τοῦ σάχου τῆς Περσίας καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, διότι κατὰ τὸ 1873 ἢ ἐπίσκεψις τοῦ Σάχου ἐστοίχισεν εἰς μὲν τὴν Ἄνασσαν 250,000 φράγκων εἰς δὲ τὸ δημόσιον τῆς Ἀγγλίας 300,000, σήμερον δὲ αἱ δαπάναι θὰ ἦνε ἔτι μᾶλλον ὑπέρογκοι διότι ἡ ἀκολουθία τοῦ Σάχου ἀποτελεῖται ἐξ 60 ἄνδρων, οἵτινες θὰ διαμείνωσιν ἐπὶ 25 ἡμέρας ἐν Ἀγγλίᾳ.

—Ἡ πολυθρύλλητος πρόποσις τοῦ Τσάρου, ἡ ἐν Ρωσσίᾳ μετάβασις τοῦ Σάχου καὶ ἡ τοῦ Οὐμβέρτου εἰς Βερολῖνον ἀποτελοῦσι τὰ κυριώτερα τῆς ἡμέρας ζητήματα, περὶ ὧν ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται μακρὸς λόγος ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν.

Κατὰ τὰ ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγραφήματα ἡ πρόποσις τοῦ Τσάρου «προπίνω ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου τοῦ μόνου πιστοῦ καὶ εἰλικρινοῦς φίλου τῆς Ρωσσίας» ζωηροτάτην ἐνεποίησεν ἐντύπω-

σιν ἐπὶ τοῦ δημοσίου φρονήματος τῆς χώρας.

Τὰ «Νέα» ἐξαίρουσι τὴν εἰλικρινῆ φιλίαν τῆς Ρωσσίας πρὸς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου, ὃν παριστῶσιν ὡς τοσοῦτον πιστὸν εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων.

Ἡ «Σβιέτ» ἐπικροτεῖ τοὺς λόγους τοῦ Τσάρου, ὅτις μεγαλοπρεπῶς ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀτυχεῖς ῥᾳδιουργίας, ἃς ὑπενεργοῦσιν οἱ ψευδεῖς φίλοι τῆς Ρωσσίας ἐν χώραις ὑπὸ χριστιανικοῦ ἀρδευθείσαις αἵματος· κηρύσσει δὲ ὅτι ἡ πρόποσις τοῦ Τσάρου μείζονα ἔτι προσκτᾶται σημασίαν ἐκ τῆς συμπτώσεως αὐτῆς μετὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Σερβίας πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πλήρους ἐθνικῆς αὐτῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ «Βουδαπέστη τῆς Πετρουπόλεως» καθορᾷ ἐν τῇ ἀπολυτρώσει τῆς Ρωσσίας ἀπὸ ἀπατηλῆς συμμαχίας, ἥτις ἔξεινε νὰ παρασύρῃ αὐτὴν εἰς δυσαρέστους περιστάσεις, πολύτιμα πλεονεκτήματα.

Καὶ τὰ βιενναῖα φύλλα ἐξακολουθοῦσι σχολιάζοντα τὴν πρόποσιν τοῦ Τσάρου, ἐν ᾗ καθοροῦσι σοβαρὸν σύμπτωμα διαθέσεων τοῦ Τσάρου δυναμένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν πολιτικήν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Πεδεμοντίου» δημοσιεύει περὶ τοῦ εἰς Βερολῖνον ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἄρθρον, ἐν ᾧ ἐκτίθησιν ὅτι ἡ τριπλῆ συμμαχία ὡς καὶ αἱ τῶν ἡγεμόνων ἐπισκέψεις τριπλοῦν προτίθενται σκοπόν: 1ον τὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐξασφάλισιν τῆς κατοχῆς τῆς Ρώμης, 2ον τὴν εἰς τὴν Γερμανίαν ἐξασφάλισιν τῆς κατοχῆς τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγγίας, 3ον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰς Ἀνατολὴν προελάσεως τῆς Ρωσσίας. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἀποσκοποῦσι τὰ δύο ταῦτα εἰς διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς εἰρήνης· ἡ εἰρήνη ὅμως αὕτη οὐδαμῶς παρέχει τὰ ὠφελήματα, ἅτινα ἠδύνατό τις ν' ἀναμένῃ ἀπ' αὐτῆς, ὁμοιάζει δὲ κατὰ πολλὰ πρὸς ἔνοπλον ἀνακωχήν. Ὁ κ. Κρίσπης διὰ τῶν ἐν Βερολίνῳ λόγων αὐτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ παράσχῃ εἰς τὴν εἰρήνην ταύτην ἐνεργητικώτερον καὶ φιλανθρωπότερον χαρακτῆρα.

Κατὰ τὰς ἐκ Πετρουπόλεως εἰδήσεις ἡ ἐντύπωσις, ἣν ἐν ταῖς ἀνωτέραις πολιτικαῖς σφαίραις τῆς ρωσσικῆς πρωτευούσης ἡ τοῦ σάγου ἐπίσκεψις ἐνεποίησεν, οὐδαμῶς ὑπῆρξε τοσοῦτον εὐνοϊκὴ ὅσον κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύθη. Τὸ τοῖς Ἄγγλοις παραχωρηθὲν προνόμιον περὶ ἱδρύσεως Τραπέζης ἐν Τεχεράνῃ ὕβρισην κέκτηται ἐν γένει σπουδαιότητα, καθόσον γνωστόν ἐστιν, ὅτι ἐν ταῖς ἀσιατικαῖς χώραις οἱ χρηματικὰ κεφάλαια διατιθέμενοι καθίστανται, κατά τινα τρόπον, κύριοι τῆς χώρας.

Οὕτω, τὰ ρωσσικὰ φύλλα αὐστηρότατα κατακρίνουσι τὸν λ. Λιτσατσὼφ, δήμαρχον Πετρουπόλεως, θεωρήσαντα καθῆκον αὐτοῦ ἐπίσημον νὰ παρασκευάσῃ τῷ Σάχῃ ὑποδοχὴν καὶ προσενεγκόντα αὐτῷ πολυτελὲς λεύκωμα περιλαμβάνον διαφόρους ἀπόψεις τῆς χώρας, ἐνῷ ἡ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἄφιξις ἀπαρατήρητος σχεδὸν παρῆλθεν· αἱ αὐταὶ κατηγορίαι ἐκτοξεύονται καὶ κατὰ τοῦ δημαρχείου τῆς Βαρσοβίας δαπανήσαντος 200,000 ρουβλίων πρὸς τὴν τοῦ μονάρχου τῆς Περσίας ὑποδοχήν.

Νέα Ὑόρκη, 25.—Ἐκ τῆς ἀγγλικῆς Βικτωρίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι, διεταράχθησαν τὰ ἀγγλικὰ πολεμικὰ Swiftrure, Amphion καὶ Iearns ὅπως ἀποπλεύσωσι πάραυτα εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Behting πρὸς προστασίαν τῆς ἁλιείας τῶν Φωκῶν κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς θεωρεῖται ἀναπόφευκτος ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος Colonist.

Ἀθῆναι, 25.—Ὁ συντάκτης τοῦ «Ραμπαγᾶ» Κλεάνθης Τριανταφύλλου, (καταδικασθεὶς ὡς γνωστὸν ἐπὶ ἐξυβρίσει κατὰ τοῦ βασιλέως εἰς 7 ἐτῶν κάθειρξιν) ηὐτοκτόνησε.

Λονδῖνον, 4.— Ἡ «Σφαῖρα» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει τὴν Ἰταλίαν ἡνωμένην μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ρώμην.

Βελιγράδιον, 4.— Ἕνεκα λόγων οἰκονομίας ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν στρατὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης κατὰ 20 ο)ο.

Μαδρίτη, 4.—Ἐπίκειται συνεννόησις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ἡ βουλὴ θὰ συνέλθῃ τῇ 8 τρέχοντος.

Βιέννη, 4.—Ὁ κίνδυνος περὶ ἐπαναλήψεως ταραχῶν ἐν Βελιγραδίῳ ἀπεσοβήθη. Ὁ Γαρασανὶν ἐζήτησε τὴν προσασίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἥτις καὶ τῷ παρεχωρήθη.

Διαψεύδεται ἡ φυγὴ τοῦ Γαρασανίν.

Νέα Ὑόρκη.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Χαϊτί, ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἱππόλυτος ὁδεύει πρὸς τὸ Port Prince, ἔνθα τὰ στρατεύματα τῶν μεσημβρινοανατολικῶν μερῶν εὑρίσκονται εἰς μεγίστην ἀταξίαν καὶ ἔνθα μεγίστη βασιλεύει ἀναρχία.

«Κύριός τις, ἐπιστείλας πρὸς κυρίαν τινὰ, τσίρους τῆς ὥρας, συνώδευεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἑξῆς στίχων ἑρμηνευτικῶν τοῦ μαγειρεύματός των».

Τὴν κιθάρα καὶ σακκούλα,
Ὅπου θὰ σοῦ φέρ' ἡ δούλα,
Λάβε τα μὲ προσοχή,
Κάμε καὶ μιὰ προσευχή,
Ἢ κανένα πατερμό,
Ψέλλισε 'ς τὸν οὐρανό,
Δι' ἐμένα τὸν καϋμένο,
Νᾶμ' καλὰ γιὰ νὰ σοῦ στέλνω
Στὴ σακκούλα, μυρωδάτη,
Τσίρους θαῦρετε δεμάτι,
Ἀνασκούμπωσε τὰ χέρια,
Πᾶρ' χουλιάρια καὶ μαχαίρια,
Πὲς τῆς μάνας σου ποῦ ξεύρει,
Τὸ κουρκοῦτι μὲ τ' ἀλεῦρι,
Ἂμ' αὐτοὶ κοπανισθοῦνε,
'Σ τὸ νερὸ εὐθὺς νὰ μποῦνε,
Κ' ἔπειτα μες' τὸ κουρκοῦτι,
Ὅλοι ἂς πάρουν μακροβοῦτι,
Καὶ τὸ λαδὶ 'ς τὸ τηγάνι,
Ὅταν κρούτσου πλίτσι κάνῃ,
Ρίχνε ἕνα ἕνα τσίρο,
Μέσ' 'ς τοῦ τηγανιοῦ τὸν γῦρο,
Μὴ, κοκώνα μου, σαστίσῃς,
Καὶ ἀκοπάνιστους τσ' ἀφήσῃς,»
Ἡ ζημιὰ κάμῃς καμμιὰ,
Μὲ τὸ λαδὶ 'ς τὴν φωτιὰ,
Ὅπειας τσίρος κοκκινίσῃ,
βγάλτον μὴ σὲ πιτσυλίσῃ,
Καὶ 'ς ὀλίγον θὰ κυτταξῇς,
Καὶ γλυκὰ ἀναστενάξῃς,
Σὰν τοὺς δῆς κοκκινισμένους,
Μεσ' τὸ πιάτο ξαπλωμένους,
Καὶ ἂν ἴσως φτερνισθῇς,
Καὶ ἐμὲ νὰ θυμηθῇς,
Ποῦ 'χὰν τσίρο τὸ καϋμένο,
Μοῦ χεις τὸ πετσὶ καυμένο,
Χωρὶς λαδὶ καὶ φωτιαῖς,
Μὲ αὐταῖς σου ταῖς ματιαῖς.

Δ. Α. Δ.

---

4. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Τῆς πολιτικῆς ἰσχύος λοιπὸν καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ δημοτικοῦ πλούτου προπαρασκευαστικὸς πρέπει νὰ ἦναι σὺν καὶ ἄλλοις τῆς πολιτείας θεσμοῖς καὶ ὁ πολιτικὸς θεσμὸς τῶν σχολείων, ἀφοῦ μάλιστα μόνον ἡ τύχη τῶν δύο τούτων καθορίζει τὴν τύχην τοῦ ὄντως ἀνθρωπίνου βίου. Καὶ ὄντως· ἐὰν ἐπιχειρήσωμεν σύντομόν τινα παρεῖαν εἰς τὰς στοὰς τῆς Ἱστορίας, ἡ ἀδυσώπητος χεὶρ τῆς Κλειοῦς θὰ δείξῃ ἡμῖν τὰς ἐκ τοῦ ἀκάμπτου χρωστῆρος αὐτῆς ἐξελθούσας γραφὰς, ἐν αἷς ζωηρῶς καὶ θαυμασίως ἀπεικονίζονται τὰ αἴτια τῆς ζωῆς ἢ τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν πολιτειῶν· καὶ αἱ γραφαὶ αὗται μονονοὺ φωνὴν ἀφήσουσιν ὅτι λαὸς, ὅστις ἀπώλεσε τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶπτωχὸς ἐγένετο, ἀπροξηρανθεισῶν ὁπωσδήποτε καὶ δι' οἱουσδήποτε λόγους τῶν πηγῶν τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ἀποθνήσκει, λαὸς δυνάμενος νὰ ἐπαναχτήσῃ αὐτὰ ἀναβιοῖ, λαὸς διατηρῶν ἀκμαῖα τήν τε πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ τὸν πλοῦτον ζῇ καὶ ἀκμάζει. Πολιτικὴ ἰσχὺς καὶ δημοτικὸς πλοῦτος λοιπὸν, κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῆς ἱστορίας, εἶναι τὰ δύο τὰ ζωοποιοῦντα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων, τὸ καθιστῶντα δυνατὸν καὶ καλὸν τὸν ἀνθρώπινον βίον,

ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη
ποία ξυνωρὶς τῶν δε καρτερωτέρα;
κατὰ τὸν Αἰσχύλον.

Ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα τὰ σώζοντα τὴν πολιτείαν δὲν εἶναι τόσον ἁπλᾶ, ὅσον φαίνονται· ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ σπουδαιοτάτων παραγόντων, εἶναι ἄθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσαποκτήτων στοιχείων συγκροτούμενον, ὁ δὲ δημοτικὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ἡ ἁπλησταία καὶ ἡ φιλοχρηματία γνωρίζει, διότι «σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι», διότι «δεινὸν ἔσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακὸν,» ὡς γνωστόν· τὸν σκαιὸν τοῦτον καὶ δεινὸν καὶ φιλόψυχον πλοῦτον δὲν ἐννοοῦμεν, ἀλλ' ἐν νῷ ἔχομεν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἀποκτᾶται διὰ τῶν συνήθων καὶ τοῖς ἁπλήστοις καὶ φιλαργύροις γνωστῶν καὶ περιλημένων μέσων, ἀλλὰ δι' ἄλλων πολὺ ἀνθρωπινωτέρων καὶ καματηροτέρων, συνεπάγων ἀποτελέσματα πάντη διάφορα τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνου τοῦ πλούτου, ὅστις γεννᾶται μὲν ὑπὸ τῆς φιλοχρηματίας, πρὸς ἣν ἅπαντες ἁπλήστως ἠδὴ νοσοῦμεν, γεννᾷ δὲ τὴν φιληδονίαν τὴν δουλαγωγοῦσαν, μᾶλλον δὲ αὐτανδρους καταβυθίζουσαν ἤδη τοὺς βίους, ὡς ὁ Λογγῖνος θὰ ἔλεγεν. Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι, ὡς εἴπομεν πρὸ ὀλίγου, τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ σπουδαιοτάτων παραγόντων, εἶναι ἄθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσαποκτήτων στοιχείων συγκροτούμενον. Αὕτη προαπαιτεῖ πρώτιστα πάντων σωματικὴν ῥώμην καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν τῶν καθ' ἕκαστον ὑποκειμένων τῶν συγκροτούντων τὴν πολιτείαν· «ὅπλων ὁπλων δεῖ,» βοᾷ ὁ Αἰσχύλος, «ἠδὲ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα» ὁ Σοφοκλῆς, «εἷς μυρίους ὄρνιθας ἀετὸς σοβεῖ» ὁ Σωσίθεος «Δημόκριτος δὲ παραινεῖ τὴν τε πολεμικὴν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεσθαι καὶ τοὺς πόνους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις,» λέγει ὁ Πλούταρχος. Μάλιστα· ἡ σωματικὴ ῥώμη καὶ ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία εἶναι τὸ πρώτιστον, ὅπερ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύωσι τὰ σχολεῖα καὶ παντὸς μὲν ἔθνους, μάλιστα δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἅτινα δὲν ἔχουσιν εἰσέτι συμπληρώσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, διότι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ «οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί» κατὰ τὸν Εὐριπίδην· τὰ ξηρὰ γράμματα καὶ τὰ πανάθλια γραμματικὰ καὶ λοιπὰ τερετίσματα καὶ μωρολογήματα, τὰ μόνα καρπώματα τῆς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτήσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας, εἰς ἔδαφος νὰ καταβάλωσιν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑψηλὴν νὰ ὀρθώσωσι τὴν μοχθηραπρατοῦσαν καὶ βαρέως νοσοῦσαν πατρίδα δύνανται.

« ἀλλ' ἐμοὶ πίθου·
παῦσαι μελῳδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει· τοιαῦτ' ἀείδε καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμένιος ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα,
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις»
ὀρθότατα ἔλεγε πάλαι ποτὲ ὁ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ τοῦ Εὐριπίδου (ἀπ. 188). Ζῆθος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀμφίονα.

(ἕπεται συνέχεια).

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΟΣ.